

INTENCIONS DE PREGÀRIA EN LES MISSES

Dissabte dia 21.- Santa Úrsula, verge i màrtir.

Matí.- No hi ha missa.

Vespre (festiva).- Oleguer Boloix, Rosa Casas.
Aurèlia Vilaplana.
Estel·la Estéban Pecini.

Diumenge dia 22.- DIUMENGE 29 DE DURANT L'ANY. Sant Joan Pau II.

9h.- Família Martí – Tuset.

12:30h.- Difunts família Sagristà-Morral.
Isidre Prats.

11h matí a Sant Roc.- Per la Feligresia.

Dilluns dia 23.- Sant Joan de Capestrano, prevere franciscà.

Vespre.- Miquel Casas Ferrés (19è aniversari) i esposa.

Dimarts dia 24.- Sant Antoni Maria Claret, arquebisbe i fundador.

Matí.- Enric Peral Aymerich.

Vespre.- Jaume Vilà Llopart.

Dimecres dia 25.- Sant Bernat Calbó, bisbe de Vic / Mare de Déu de Collell.

Matí.- Intenció particular.

Vespre.- Missa.

Dijous dia 26.- Sants Llucià i Marcià, màrtirs

Matí.- Germanes Miquela, Núria, Rosita i Montserrat Roig.

Vespre.- Missa.

Divendres dia 27.- Sant Florenci, màrtir.

Matí.- Mercè Roca.

Vespre.- Missa.

Dissabte dia 28.- Sant Simó i Sant Judes, apòstols.

Matí.- No hi ha missa.

Vespre (festiva).- En acció de gràcies.
Esposos Joan Matas i Annita Ferrés.
Mre Dolors Balcells.

Diumenge dia 29.- DIUMENGE 30 DE DURANT L'ANY.

9h.- Difunts Planas-Tuset.

Miquel Via i esposa Dolors.

Joan Saperas i esposa Benita.

12:30h.- Felip Roig Roig.

Joan Font i Montserrat Mèlich.

Isidre Marcè Prats i Magdalena Ferrés Aymerich.

11h matí a Sant Roc.- Per la Feligresia.

Plaça de Sant Jordi, 4-6

08620 Sant Vicenç dels Horts

www.vidaparroquial.cat

Parròquia de Sant Vicenç Màrtir

VIDA PARROQUIAL

Telf. 93 656 02 01

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

santvicenc685@bisbatsantfeliu.cat

 Parròquia Sant Vicenç, màrtir

 @vidaparroquial

DIUMENGE 29 DE DURANT L'ANY. 22 D'OCTUBRE DE 2017. N. 39

**“AL CÈSAR EL QUE ÉS DEL CÈSAR,
I A DÉU EL QUE ÉS DE DÉU”**

Una frase ben coneguda que avui hem escoltat a missa. Per alguns és sinònim de no barrejar. És com dir: “no barregem. La política és una cosa i la religió una altra”. Sovint defensen aquesta visió aquells que no els agrada que a l'Església es parli de política. I, en part, tenen raó. A l'Església no s'ha de fer política ni fer servir la religió per defensar una opció política. Ens queden lluny aquelles èpoques en que l'Església i l'Estat anaven de bracet...

Aquesta autonomia de tot el que és temporal –la política...- no significa que els cristians ens hàgim de desentendre de la construcció de la ciutat terrenal. Res no ens és indiferent, i com diu el Concili Vaticà II “*El goig i l'esperança, el plor i l'angoixa de l'home contemporani (...) són també goig i esperança, plor i angoixa dels deixebles de Crist, i no hi ha res de verament humà que no ressoni en llur cor*”.

La frase que avui ens ocupa més aviat és una invitació a valorar la supremacia de Déu, l'únic a qui hem d'adorar i servir. És Ell el qui ha d'inspirar tot el nostre obrar, també l'actuació nostra en les coses temporals. Des d'aquesta perspectiva, doncs, lluny de menysprear les coses temporals més aviat se'ns invita a no oblidar-les amb l'excusa d'estar per les coses de Déu.

No restem indiferents, doncs, a les coses que han passat aquests dies: Molta gent que va a votar, malgrat tots els impediments legals; l'ús de la

força i la violència enfront uns ciutadans que planten cara pacíficament; manifestacions omplint carrers defensant la independència, però també la unitat. Tribunals, jutges, fiscals per resposta a un problema polític que demana diàleg. I no hi ha diàleg. Situació crispada al límit. El món de les finances i dels negocis busquen una seguretat que diuen no troben aquí i comença la desfilada cap a fora de Catalunya, i comencen a venir els càstigs: són empresonats –de moment- els dos capdevaners de la lluita a favor de donar la veu al poble a través d'un referèndum que haurien volgut pactat però que no pogué ser de cap manera. I ara estem a punt de viure la intervenció severa sobre les institucions i govern de Catalunya...

Ens estimem aquest país i no podem restar indiferents: preguem i plorem i treballem per bastir un món on regni la pau, l'amor i el bé. Donem a Déu el que és de Déu. Sí: tot és de Déu, també aquesta situació que estem vivint. Per això la presentem a Déu i li preguem que sapiguem trobar resposta encertada, serenor i entesa en les coses que són del Cèsar.

Mn. Anton Roca

ACTIVITATS

✓ **ORDENACIÓ DIACONAL DE RAFAEL GALOFRÉ I CASAS
DIUMENGE, 5 DE NOVEMBRE, A LES 6 DE LA TARDA**

La parròquia s'alegra per aquest esdeveniment i invita tota la feligresia a participar-hi.

L'obsequiarem amb els ornaments litúrgics propis del diaca: la túnica, l'estola i la dalmàtica blanca. Tots els que volgueu participar en aquest obsequi podeu fer la vostra aportació al mossèn, al diaca Vicenç o al seminarista Jordi.

✓ **CONDOLENÇA**

La donem als familiars de José Ruiz Espadas que morí el passat dia 13, a l'edat de 84 anys. Descansi en pau!

✓ **DIUMENGE VINENT: COL·LECTA EXTRA PRO-OBRES**

Tal com s'informà, la col·lecta de l'últim diumenge de mes va destinada a les obres dels nous lavabos de l'església. Les obres van endavant i ja ens han vingut els primers donatius: 350 €.

✓ **REUNIONS**

- **Dilluns, a la rectoria, 20:30h:** Consell d'economia
- **Dijous, a Vallirana (Col·legi de les Dominiques), a les 19:30h:** Càritas parroquials de l'Arxiprestat.
- **Divendres, a la rectoria, 21h:** Consell Pastoral parroquial.

EL FALCÓ DEL REI

És una vella llegenda. Diu que una vegada, en un país llunyà, hi havia un rei que havia rebut com a obsequi dos petits falcons. Només un d'ells volava alegrement pel jardí reial. L'altra no es movia de la branca de l'arbre en què l'havien deixat. No hi havia manera. Li varen demanar al mestre de falconeria del palau que se n'encarregués, però no se'n va sortir. També varen fracassar en l'intent que el falcó es mogués els curanderos i sanadors del regne i els altres membres de la cort. Semblava que no hi havia res a fer. L'au continuava immòbil a la branca de l'arbre.

El rei va prometre una recompensa a la persona que aconseguís fer volar el falcó. No va haver d'esperar gaire. L'endemà al matí els dos falcons volaven airosos pel jardí. El rei, sorprès, va voler parlar amb el camperol que havia aconseguit el miracle. "Com t'ho has fet?". El camperol, una mica intimidat per la presència del rei, li va contestar: "Ha estat fàcil, senyor. He tallat la branca de l'arbre, el falcó s'ha adonat que tenia ales i ha començat a volar".

És una historia molt suggerent. Ens hi podríem acostar com si es tractés d'una paràbola evangèlica. De vegades a la vida estem còmodament instal·lats en les nostres rutines, en les nostres seguretats, sense adonar-nos que no progressem, que no creixem, que no vivim la vida en profunditat. De sobte patim alguna mena de contratemps, de desgràcia, d'adversitat. Potser en un primer moment ens fa l'efecte que tot s'ensorra. Però, com en el cas del falcó amb la branca de l'arbre tallada, aquella adversitat pot ser una oportunitat que Déu ens ofereix perquè ens adonem que tenim ales, que podem volar, que podem donar una nova dimensió a la nostra vida.

Joan Ferrés Prats